

CHRISTIANS IN BAGHDAD LIVING IN FEAR

Baptists and other Christians in Baghdad say they are living in fear following an attack on a Roman Catholic Church in the Iraqi capital that left more than 50 Christians dead.

The massacre occurred on October 31 when al-Qaida-aligned gunmen attacked worshippers from Our Lady of Salvation Chaldean Catholic Church in central Baghdad leaving at least 58 dead, the majority of them worshippers, including two priests, and another 75 wounded.

Tony Peck, Baptist World Alliance (BWA) regional secretary for Europe and general secretary for the European Baptist Federation (EBF), reports the pastor of the Baptist Church in Baghdad informed him that the "Christian community is now very fearful for its safety" and that "some of the Baptist believers are talking about moving away from Baghdad to North Iraq, others to Jordan and Syria." ...

Peck fears that "this very understandable response would leave the Christian church in Iraq even weaker than before." It has been estimated that since the invasion of Iraq by the United States and its allies in 2003, approximately half the Christian population have fled the Middle Eastern country, leaving an estimated 550,000 believers. Many of those who remain are increasingly harassed and often experience violence.

News reports suggest that part of the motivation for the attack was the plan by a pastor in Florida in the United States to burn the Quran, Islam's holy book, in September. The pastor abandoned his plans, under pressure. "It shows again how Christians in the West must be wise and considerate in the way they engage critically with Islam," Peck declared.

HONORARY AND MEMORIAL FUND

Sister *Ethel Kish* had encouraged us during the 2009 Convention to establish an "*Honorary and Memorial Fund*" for the purpose of supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*.

We request donations to the Fund mailed to the Treasurer.

In the wake of the attack, Baptists in Baghdad are considering changing the day of worship from Sunday to Friday, the traditional day of worship for Muslims, and a practice already adopted by Christians in several Muslim-majority countries.

"We deeply regret the unjustifiable murder of Roman Catholic Christians during worship last Sunday in Baghdad," said BWA director of Freedom and Justice, Raimundo Barreto. "We affirm our profound solidarity with the Christian community in Iraq as they mourn those who lost their lives. We assure our brothers and sisters in Iraq of the prayerful support from the larger Christian family around the world," Barreto stated. "As followers of Jesus Christ we advocate for true and lasting peace in that region. We call on Christians all over the world to diligently work to prevent any escalation of violence, by not repaying evil with evil, but by overcoming evil with good" (Romans 12:17, 21).

Peck asked the Baptist pastor in Baghdad to assure believers in the city of the prayers of the worldwide Baptist family.

www.bwanet.org

**Gerő
Sándorné**

1927-2010

Groska Julianna 1927 május 13-án született Nyíregyházán. Édesanyja baptista, édesapja pedig evangélikus vallású volt. A legkorábbi említésre méltó esemény a gyermek életében egy ökumenikus gesztus volt az evangélikus rokonság részéről. Ők ugyanis annyira aggódtak az újszülött lelki üdvéért, hogy elcsenték a bölcsőjéből, és titokban megkereszteltették. A fogadalmat, melyet keresztzülei tettek, később maga is megerősítette, amikor elfogadta az Úr Jézust megváltójának, és bemejtkezett.

Édesanyánk soha sem beszélt azokról a rendkívül nehéz időkről amikor fiatalágát élte. A megélhetés nem lehetett könnyű Magyarországon a második világháború idején. Egy nagy családnak, hét gyermekkel, különösen komoly nélkülözéseket kellett elviselnie.

A háború befejeződött 1945-ben, de a megélhetés még sokáig nem lett könnyebb. Végül is egy reménysugar tűnt fel.

Hír jött Angliából, hogy angol családok befogadnak menekülteket kelet-európai országokból. Julika és nővére Erzsébet elhatározták, hogy megpróbálnak kivándorolni. Édesanyám lázasan kezdett az angol nyelv tanulásába.

A régi fotókat nézve könnyű elképzelni milyen nagy feltűnést keltett ez a két gyönyörű, karcsú magyar lány, amikor megérkeztek Angliába. A családok, amelyek befogadták őket, saját gyermekeiként bántak velük. Ők vezették a háztartást és tanulták az angol nyelvet.

Azonban hiába éltek jó módban és kényelemben hazájuktól távol, nővéreink Erzsébetnek csilapíthatlan volt a honvágya. Végül úgy határoztak, hazalátogatnak. Ez a látogatás egyirányú utcának bizonyult, mivel az új, kommunista vezetés lezárta a határokat, így szóba sem jöhetett, hogy visszatérjenek Angliába. Hát így kapta édesanyánk a "nyelveken szólás" ajándékát.

Végig fenntartotta a baráti szálakat az angliai családokkal. Barátnője, Margaret, aki szintén lelkészhez ment férjhez, sok évvel később meglátogatott minket Magyarországon férjével és gyermekeivel. Az angol nyelvtudását pedig édesanyánk az Úr szolgálatára használta. Mindig szívesen vállalt tolmácsolást, ha angolul beszélő vendég látogatott Magyarországra. A közelmúltban került kezünkbe például a köszönőlevél és fénykép, amit Ruth Graham, Billy Graham felesége küldött neki magyarországi evangélicációs látogatásuk után. A négy év, amelyet Torontóban töltött az ottani Magyar Baptista Gyülekezet szolgálatában, mint a lelkipásztor felesége, pedig tovább erősítette az alapot élete következő állomásaihoz.

De térjünk vissza az 1949-es évhöz, amikor egy hollóhajú, szürke szemű fiatal lelkész, aki éppen csak most kezdte a szolgálatát egy kis faluban, a Pest megyei Szadán, megkérte a kezét, s ő igent mondott. Egy teljesen új életformához kellett alkalmazkodnia. Az ötvenes évek fokozódó kommunista elnyomását és vallás-ellenes ideológiájának következményeit itt, Szadán élte át családnak. Mint lelkipásztor családnak, nekünk nem járt élelmiszer-jegy. A közösség eldöntötte, hogy a szadai lelkész segítette átvészelné az a nehéz időszakot, meg édesanyánk ötletgazdagsága. A gyülekezet vett egy kecskét, annak a tején nőttünk fel. Édesanyánk pedig angliai ruháit bontotta el és újra kötötte-varrta, ahogy nőttünk, többször is. Mint gyermekek nem arra emlékszünk vissza, hogy szegény égből éltünk, hanem hogy milyen sok örömteli élményben volt részünk, úgy a családban, mint a gyülekezetben.

Fia, akit édesapánk megdöbbenésére Erik-nek nevezett, 1951-ben született.

Hiába próbálták meg hozzáadni még az apai Sándor nevet, ez már túl későnek bizonyult. Két év múlva édesanyánk megint gyermeket várt. Ekkor az orvosok mindenképpen abortuszt javasoltak. Szakértői véleményük szerint nem élné túl egy második gyermek születését. Szüleink nagy dilemma előtt álltak. Végül is imádságos szívvel konzultáltak a Bibliájukkal. A Szentírásban ígéret van arra, hogy Isten megtartja a szülőanyák életét, ha benne hisznek. Ezzel a hittel vállalta Édesanyám életének kockázatásával is második gyermekét, akit édesapánk Dorottyának nevezett el. A név görög eredetű, Isten ajándékát jelenti.

Több mint egy évtizeddel később a doktorok megint tragédiát jósoltak. Diagnózisuk szerint édesanyánk, aki abban az időszakban rendszeresen betegeskedett szívizomgyulladásal, nem fogja megérni a 40. évet.

Az "Aldott Orvos" azonban megint másképpen határozott, és a benne való hit most sem vallott szegyént. Édesanyánk felépült betegségéből, és a szívizomgyulladás soha sem tért vissza.

1977-ben édesapánk, Gerő Sándor a Torontói Baptista Gyülekezet meghívására Kanadába költözött. Édesanyánk és Dóri vele együtt ment, Erik fiuk, aki már ekkor házas volt és a Zeneakadémia növendéke, Magyarországon maradt. 1981 elején édesapánk váratlanul súlyosan megbetegedett. Gyors lefolyású hasnyálmirigy rákja rövid szenvedés után elvitte. Különös kegyelem volt az, hogy utolsó napjai idején az egész család együtt lehetett. Ezek a napok mindannyiunk számára komoly megpróbáltatást jelentettek. Harmadszor életében édesanyánk élet-halál döntés előtt állt: vagy enged, hogy a gyász, a vesztesség feletti szomorúság elvigye őt is, vagy pedig a saját lábára áll. Megint az életet választotta.

Hamarosan visszaköltözött Magyarországra, ahol új életet kezdett. Most már nem a "lekipásztör felése" volt, hanem saját maga. Aktív munkája a Nemzetközi Baptista Nőszövetségben és nyelvtudása, lehetővé tette, hogy számos országot meglátogasson és szélesebb körben is szolgáljon lelki testvérei között. A nő munkában otthon érezte magát és sok tartós barátság alakult ki közte és munkatársai között. Ezekben az években lehetősége nyílt arra is, hogy unokáival, Jonatánnal és Eszterrel, Erik gyermekeivel értékes időt töltsön. Unokái, Irisz-al Dóri kislányával együtt, aki Torontóban él, többször is elutaztak Magyarországra, hogy meglátogassák. Gyakran beszéltek telefonon, Jonatán még életének legutolsó napján is felhívta, sajnos ekkor már túl gyenge volt arra, hogy beszélgessenek.

Édesanyáinknak élete során többször is szembe kellett néznie az idő előtti halállal. Hitére hagyatkozva azonban minden alkalommal győzedelmesen felépült, és az élet ajándékát mások szolgálatára használta fel.

Egy másik jelentős ajándék, amelyet Istentől kapott, zenei talentuma volt. Soha sem beszélt arról, hogy hol sajátította el a zenei alapokat, de meglepő könnyedséggel olvasta a kottát. Gyönyörű hangját sokan megcsodálták. Évekig tartó hangképzés nélkül is természetes könnyedséggel és hibátlan technikával énekelte a legnehezebb áriákat. Hangterjedelme még azt is lehetővé tette, hogy sorban énekelje mind az alt és a szoprán áriákat Händel Messiasából.

Édesapánk legkedvesebb zene darabját, a "Meváltóm él" című szoprán áriát sokszor előadta. Ezek a családi zenélések döntő hatással voltak mindkét gyermekük életére.

Szinte kivétel nélkül minden alkalommal ott volt az énekkari próbákon. Ott volt, amikor családunk kedves barátja, Bányai Jenő a Baptista Központi Énekkart megalapította, de sohasem mulasztotta el a Nagy Lajos, Károlyi János, Szabó István vagy Soós Gábor vezette helyi énekkorákat sem. Még az évek múlása sem fosztotta meg gyönyörű hangjától. Csak azután hallgatott el végképp, miután élete párját elveszítette.

Egy másik ajándék, amelyet édesanyánk nagyon komolyan vett, a Szentírás olvasása és az imádság volt. Kicsiny gyermekkorunktól kezdve a családi reggelit és sokszor a vacsorát is bibliaolvasás, és egy, a gyermekek számára kicsit nehezebben érthető elméleti kérdés Spurgeonról, vagy valaki mástól, majd imádság követte. Nem lehetett nem figyelni, mert az olvasás után gyakran kérdésekre kellett válaszolnunk. Mindenestre mindketten rászoktunk a megfontolt, alapos olvasásra.

Az imádság egész életén keresztül elkísérte, vigasztalást, erőt és reményt adott számára. Gyönyörűen fogalmazta meg Oláh Lajosné a róla írott versében "Vele eltűntek a megosztott terhek, a csendes órák meghitt imádságai."

Az a tény, hogy imával az ajkán halt meg, szeretett lelki testvérei körében, Kis kőrösön, október elején, méltó befejezés előtt egy győzedelmes életnek. Ebből a néhány epizódból amelyet felidézünk, mindnyájan láthatjuk, hogy ez a lélek jól sáfárkodott a reá bízott lelki ajándékokkal.

S most, hogy az itélőszék elé kell állnia az Úr örömmel mondhatja:

«Jól van jámbor és hű szolgálóm, kevesen voltak hű, sokra bízlak ezután.»

Gerő Erik és Dóra (Krizmanic)

ÁHÍTATOS PERCEK

ÖRÖKKÉVALÓSÁG

“Én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, s ha ez a bőröm lefoszlik is, testemben látom meg az Istent. Saját magam látom meg őt, tulajdon szemeim látják meg, nem más...” (Jób 19,25).

Rengeteg szenvedés, mély gyász, a meggyötört embert gyengeségében is próbáló kísértések nyomán formálódott ez a gyönyörű hitvallás. Jób szavainak az értékét csak növeli, hogy kortársai, de még a vallásossága is "hadilábon álltak" a felámadás kérdésével, és nem kevésbé a Megváltó személyével. Ne ítéljük meg őket ezért: Jézus Krisztus ember testben végzett szolgálata és Feltámadása, az evangéliumi híradás és az apostolok tanítása előtt, reménységgel viselni az élet terheit összehasonlíthatatlanul nehezebb lehetett, mint ma, nekünk. Tanulhatunk Jóbtól, az erős hitű szenvedőtől!

Számított a megváltásra – a szörnyű betegség, sőt a halál után is. A történet végére érve már mi is látjuk, hogy Isten helyreállította hű szolgája romos életét. Ez a mondat zárja be Jób könyvét: "Öregén halt meg Jób, az élettel betelve." A messi elöre vetített hit "gyümölcsei" nem vártak magukra: Isten szemmel tartja hűséges gyermekeit a is.

A zsidó vallásban, de a kereszténységben is fontos szerep jut a hallásnak. "A hit hallásból van." Nyelvünk is érzékelteti, hogy a "meghallás" már majdnem engedelmisség is. Jób vallását élében azonban a látásról is szó esik. Ezzel érzékelteti a hitélmény valódiságát, mint mi is, amikor a remélt dolgokra így utalunk: "meglátod, majd..."

Mit látunk majd meg mi is? Azt, hogy Jézus Krisztus a Megváltó, személyes Megváltónk is. Megígérte, hogy nem hagy minket a próbák között, ami azt is jelenti, hogy mellettünk lesz a nagy változás pillanatában is. Jób reménysége is ez volt: hitte, hogy a nagy romlás utáni első pillantása Istenére esik majd. Ez az ősi költemény arról is tanít, hogy nem testünkhez, nem az anyagi részünkhöz kötött az önazonosságunk. A lélek hordozza azt, akivé teremtettünk ("magam látom meg őt"). A személyes névmás ("én") szinte privilegizáló ereje pedig arra utal ebben a hitvallásban, hogy az itt megélt személyes hit üdvösséges, örök kapcsolattá formálódik. Évszázadokkal később ezt így tanította Pál apostol: "sem élet, sem a halál nem szakíthat el bennünket Isten szeretetétől a Jézus Krisztusban".

Novák József

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

SZABADKAIK JÁNOSHALMÁN

Csaplár József testvér meghívta a szabadkai gyülekezetet Jánoshalmára, a gyülekezet hálaadó napjára, amire szeptember 26-án került sor. Csaplár

téseit és ez most is így volt. Velünk voltak a szerb testvéreink is; az ő szolgálataikat pedig magyarra fordítottam.

Örültünk egymásnak. Magunkkal vittünk egy keresztelési képet, 1943-ból, mely igazolja, hogy az akkor alakuló szabadkai gyülekezetből három megtérő

Szabadkai testvérek a jánoshalmiakkal az imaház előtt.

A szabadkai kórus énekel.
A quartettet, Nagyajtai Eszter kíséri.

testvér már négy éve látogatja gyülekezetünket. Kölcsönös tisztelet és az evangélium iránti szeretet jellemzi kapcsolatunkat. Örömmel tettünk eleget a meghívásnak. Tizennyolcan tudtunk útra kelni. Igével, énekkel, bizonyosságtételel mentünk.

Rendszerint én fordítom Csaplár testvér rövid, Krisztus-centrikus igehirdé-

lett bemelegítve a Jánoshalmi Gyülekezetben. Vagyis 67 év után találkozott újra a két gyülekezet. A bemelegítő Nagy Sándor prédikátor testvér volt, aki akkor a szabadkai gyülekezetet is pásztortotta. Egy testvérem emlékezett arra, hogy 17 éves korában volt a jánoshalmi gyülekezet énekkarával a pacséri gyülekezetben.

Hála az Urnak a lehetőségért, a jánoshalmi testvérek szeretetért, Csaplár testvér szolgálataért, melyek nekünk sokat jelentenek. Urunk áldása kísérje továbbra is kapcsolatunkat!

Nagyajtai Eszter

ÚJ KÖNYV

Naszádi Kriszta - Nemes Ödön: *Párbeszéd az öregséggel*

Meg lehet-e élni az öregedést is szabadon, örömmel és szeretettel?

"Az öregedés misztérium, titok... Istennel folytatok párbeszédet. Rajtam múlik, hogy valamit, amit Ő hoz az életembe, szabadon vagy kényszerből fogadok-e el – vallja az idős jezsuita. – Ez a hozzáállás segített rádöbbenem az idős kor új lehetőségeire, és világossá vált előttem, hogy az öregedés nem tragédia, hanem új kihívás. Nem hogy nem zárultak be az ajtók, de teljesen újak nyíltak meg előttem."

HARMAT kiadó, 112 oldal, bolti ára 1980.- Forint.

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptisták Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél -az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerinti tegeye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, dr. Mészáros Kálmán elnökért és munkatársaikért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Borzasi István elnökért és munkatársaikért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaikért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczi Bálint lelkipásztorért és munkatársaikért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaikért.

Megváltás

Miat tam volt Jézus szomorú
Miat tam hullottak könnyei
Miat tam véres izzadság hullt
Miat tam Jézusnak ennyi?...Sok.

Helyettem az ítélok előtt
Helyettem Rajta a büntetés
Helyettem kínos halálra Őt
Hogy lehetett e nagy tévedés?

Érett em ilyen nagy áldozat
Érett em, ó, bűnös, nyomorult
Kire várt az örök kárhozat
Érett em Isten szíve megindult.

Nekem a megváltás örökre
Nekem a kegyelem, nincs tévedés
Nekem a Megváltó őt sebe
Jézus vére, teljesen elég.

Id. Veress Ernő

Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA

PERIODICAL
POSTAGE
PAID

Életem (11) Háborús évek

Háború volt. Szegények voltunk. Elfogyott a pénz, amivel ide *Szabadkára* érkezünk. Apa kérelmezte a munkaadó engedélyt, de hat hónap elteltével sem kapta meg. Ekkor már elkeveredve felutazott Pestre a minisztériumba. A jelszó az volt, hogy *haza magyarok* - de nincs munkalehetőség.

- *Miért nem írta be a kérvénybe, hogy hét gyermeke van?*

- *Ők az én gyermekeim, és ha dolgozhatok, el tudom őket tartani,* felelte apa.

Igy kapott kamatmentes hitelt az akkori hatóságtól. Felépítette a műhelyt, a szabványoknak megfelelően. A csokoládé gépeket be sem szerelték, mert nem volt nyersanyag. Így apa keksz és ostya termékekre állította be a műhelyt. Maga építette a sütőket és saját tervei szerint csináltatta meg a szükséges szerszámokat. Felvett egy segédet, és mi, gyermekek voltunk a csomagoló brigád.

Isten kegyelméből így a lelki munka mellett a testi is haladt. Nem sokára úgy nézett ki, hogy tudunk új házat építeni e kicsi helyett, de mire ez lehetővé vált, megszűntek a szállítási lehetőségek. A front Budapesthez közeledett, és itt is mind intenzív ebben bombázták a várost.

Mindezek közben élt a gyülekezet. Némelyek bejöttek lakni a városba. Egy testvér Erdélyből ide menekült. Nagyon boldog voltam, amikor apa megengedte, hogy vele utazzak Kiskőrösre. *Dr. Somogyi Imre* testvér jött le és apa meg akarta hallgatni. Rettenetesen meg voltam illetődve a nagy és telt imaházról. A nagy énekartól. A népviseletes lányok és asszonyok szépségétől. Akkor még szlovákul énekeltek. Maradandó élményt jelentett számomra Somogyi tv. személye, hogy vannak az Úrnak ilyen odaadó szolgálói. Éreztem, hogy apa is így gondolja.

Mondom, szegények voltunk, de én nem annak éreztem magam, hanem

boldognak, nagyon szerencsésnek, hogy olyan családban, olyan közösségben élhetek, mely különleges. Persze ezek, egy akkor még kislány élményei, aki még keveset tud az életről, de kellettnek is ezek az élmények. Beépültek az életembe.

Persze, voltak nehézségek is a gyülekezetben, melyeket mi, gyerekek is tudunk, láttunk. Különösen két testvér nem fért meg egymással. A menekült testvér nem igen értette meg magát a szállásadó testvérről. Apa tudott velük bánni. Mi gyerekek meg azt értettük meg, hogy így nem lehet, így nem jó viselkedni.

Közben *Jolánka* és én folyton együtt voltunk a gyülekezetben. Egyszer megintett bennünket az egyik testvérnő.

A gyülekezet leborulva szokott imádkozni. A szoba már igen szűknek bizonyult és kissé össze voltunk préselődve. Mi ketten meg ima helyett sugdolóztunk, nevetgáltunk. A testvérnő azt mondta, hogy ha nem imádkozunk, jobb ha kimegyünk és nem zavarjuk az áhitatot. Ez meglepett bennünket, megrémültünk, hogy ki leszünk rekesztve!

En tudtam imádkozni, de *Jolánka* nem és arra kért, hogy írjak neki egy kis imát és majd azt leborulva, elrejtve a kezével, felolvassa. Így is tett. Azonban hamarosan nem volt már szüksége a papírosra. Együtt lettünk bementítve.

Nem hívó emberhez ment férjhez, Belgrádba. Hűségesen járt azonban a gyülekezetbe. A lánya megtért és hívó erdélyi menekült fiúhoz ment férjhez, akik Ausztráliába igyekeztek. Így a szülők is, lányukkal együtt kimentek. Később *Jolán* testvérnő férje is megtért. Nagyon bántotta, hogy a fiuk nem tért meg; egy szerencsétlenség folytán életét is veszítette.

A lelki kapcsolat erős. A szeretet ilyen sok év után, ilyen távolságban is megmarad. Egyszer feljegyeztem: mindenki valakinek az életben egy darab út.

Nagyajtai Eszter

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

A Szentlélek ajándéka

- * *Ha azért ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Lélek azoknak, akik tőle kéri.*
- * *És léssen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre...*
- * *Mert vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra; kiöntöm lelkemet a te magodra...*
- * *És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek ... És az én lelkemet adom belétek, és azt cselekszem, hogy az én parancsolatomban járjatok ...*
- * *Ne vess el engem a te orcád elől, és a te Szent Lélekedet ne vedd el tőlem.*
- * *És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. Az igazságnak ama Lelkét: akit a világ be nem fogadhat...*
- * *Hanem veszték erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig.*
- * *És megtelének mindnyájan Szent Lélekkel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nekik szólókat.*
- * *Péter pedig monda nekik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szent Lélek ajándékát.*
- * *Mikor még szólá Péter ez igéket, leszálla a Szent Lélek mindazokra, akik hallgatják vala e beszédet.*
- * *És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyűltek; és betelének mindnyájan Szent Lélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólják vala.*
- * *Akiben nincs a Krisztus Lelke, az nem az Övé.*

Megfejtéseket január végéig várjuk.